

అక్కడల్లి స్వకల్యం సిగ్గుపడింది!

“రేపు మార్నింగ్ డ్యూటీ ఉందా?”
 అక్షయి మాటలు సుమిత్రకి వినిపించలేదు.
 ఆమె ఎదంచేరిని అతని భుజం మీదవేసి, చెవిదగ్గర
 నోదుంచి, అతనికి వినబడేట్టుగా...
 “ఏమిటన్నారూ?” అనడిగింది.
 మొహం వెనక్కు తిప్పి, బిగ్గరగా....
 “రేపు డ్యూటీలేళ్ళవా?” అనడిగాడు శశిధర్.
 “ఓంట్లో బిడ్డకంగా ఉంది- రేపుడుమ్మా కొట్టేస్తా” అని,
 వచ్చింది సుమిత్ర.
 శశిధర్ కూడా అనవ్వుతో శ్రతి కలిపాడు.
 ఎదురుగా లారీ కాబోలు స్పీడుగా వస్తోంది.
 శశిధర్ రెండుసార్లు డిమ్ కొట్టాడు.
 అయినా, లారీద్రైవర్ నిగ్గులే గమనించలేదో, గమనించినా
 నిర్లక్ష్యం వల్లనో డిమ్ యివ్వకుండానే స్పీడుగా వచ్చేస్తున్నాడు.
 శశిధర్ కొంచెం భయపడి, బేతకోన స్టో చేశాడు.
 అయినా, లారీవాడు స్పీడు తగ్గించకుండానే, ఎదురుగా
 మరో వెహికల్ వా స్టోందన్న భ్యాసినా లేకుండా దూసుకుంటూ
 వెళ్ళిపోయాడు.

శశిధర్ వాడినోసారి అందంగా తిట్టి, గ్రివరెయిజ్ చేశాడు.
 “మీకు బాగా అకలేస్తున్నట్టుంది... అందుకే కోపంగా
 ఉన్నారు” అంటూ సుమిత్ర విసిరిన విసురుకు సమాధానంగా
 అతనో చిరునవ్వు నవ్వుకున్నాడు.
 హుషారుతో మరింత ఊరండుకుంది బేతకో.
 మరో ఫర్లాంగుదూరం వరకూ జనసంచారం ఎక్కువగా
 ఉండదు.
 అక్కడి నుంచి అంతా యిళ్ళూ, అవీనూ.
 అక్కడికి శశిధర్ వాళ్ళ క్వార్టర్ ఆరుపర్లాంగులపైనే
 ఉంటుంది.
 ఊరికి దూరంగా ఉండడం భకవిధంగా బాగానే ఉన్నా,
 అందువల్ల కొన్ని ఇబ్బందులు తప్పడంలేదు....ముఖ్యంగా టాన్లో
 ఏదేనా పని ఉన్నా, సినిమా చూడాలన్నా ;
 ఆకాళంలో రాత్రిపూట పెద్దదిక్కుగా ఉండే చంద్రుడు
 ఆవాళెందుకో రాలేదు. చుక్కలు బిక్కుబిక్కుమంటూ దిక్కులు
 వెదుక్కుంటున్నాయి. ఆ మూలనించి మేఘం కమ్ముకొస్తోంది.
 ఆవాళ మొదటి ఆట సినిమా చూసి వాళ్ళిద్దరూ...ఆరేళ్ళ
 అమ్మాయి శైలజ....రాత్రిపూట ఇంటికి వెదుతున్నాడు.

వై.రెంజుళు శంకర్

శశిధర్ సడన్ బ్రేక్ వేయడంతో సుమిత్ర ఉలిక్కిపడి, ముందుకి జరిగి, శైలజను మరింత గట్టిగా ఆదుముకుని, పడిపోకుండా జాగ్రత్తపడింది. అంత సడన్ బ్రేక్ ఎందుకు వేయాలని వచ్చిందో అర్థంకాక, కొంచెం వొంగి చూసింది.

రోడ్డుమీద ఎవరో ఇద్దరు అంకా నిలబడి ఉన్నారు. వాళ్ళని తప్పించుకుని, పక్కగా పోదామనుకున్న శశిధర్ కి పీలు కాలేదు. ఆ ఇద్దరిలో ఒకడు స్కూటర్ హేండిల్ బార్ పట్టుకున్నాడు.

అతను బాగా లావుగా ఉన్నాడు. గళ్ళలుంగి కట్టి, బనియన్ తొడుగుని ఉన్నాడు.

శశిధర్ స్కూటర్ ఆపచేయక తప్పలేదు.

“పింజారీ నా కొడకా! తప్పించు! పోదామనుకున్నావరా” అంటూ ఉరిమినట్టు అరిచాడు గళ్ళలుంగి సామీ :

దూరంగా ఉన్న రెండోవాడు ఒక అంగలో స్కూటర్ దగ్గరకు చేరుకుని, “ఇంకా దిగవేంటే లంజానా!” అంటూ సుమిత్రను చేయిపట్టుకుని కిందికి లాగాడు.

సుమిత్ర వాడివంక కోపంగా చూసింది.

సన్నగా ఉన్నా, వాడు ఎత్తుగా, అంకా, భయంకరంగా ఉన్నాడు.

వాడి అరుపుకు శైలజ ఉలిక్కిపడి బేరమంది.

ఆ పిల్లమ మరింత దగ్గరగా వచ్చుకుని, ‘ఎవరండి వీళ్ళు’ అని గొణిగింది సుమిత్ర.

శశిధర్ భయపడట్టున్నాడు- ఏం మాట్లాళ్ళేడు.

సుమిత్ర చటుక్కున శైలజను శరీరకు అందించింది.

అందించి మెరుపులా- రెండోవాడి దవడపగిలేలా పిడికిలి విగించికొట్టింది. ఊహించని పరిణామమేమో- వాడు దిమ్మెరబోయి, వెనక్కుతులి, నిలదొక్కుకోవాలని ప్రయత్నించాడు.

ఈలోగా, సుమిత్ర బలం అంతా కుడికాలిలోకి తెచ్చుకుని, వాడి కాళ్ళమీద ఫెడీమని తన్నడంతో వాడు-

“బాబోయ్!” అని అరుస్తూ పడిపోయాడు.

లావుపాటివాడికి ఏం జరుగుతుంది అప్పటికి అర్థమైంది.

వాడు చేతిలోని స్కూటర్ ని విడిచిస్తూ-

“దొంగముండా! ఏంటే ఎగిరి నేస్త్రన్నావ్!” అంటూ ముందుకు రాబోవడం గమనించి, శశిధర్ చటుక్కున చేతకాపేండిల్ బార్ ని ఇటు తిప్పాడు.

ఫ్రంట్ పీల్ వాడికాలికి తగిలి ముందుకు తూలాడు.

ఇదే అదననుకుని, సుమిత్ర వేళ్ళు విగించి వాడిమెద మీద టవ్ మని ఒకటిట్టింది.

వాడు తలెత్తేలోగా మరొకటి-

ఆ వెంటనే మరోటి-

బాగా తాగేసున్నాడేమో, మెదనంపై పడ్డదెబ్బలకి వాడు తట్టుకోలేక పోయాడు.

అయినా, బలవంతంగా, తెచ్చిపెట్టుకున్న బలంతో వాడు లేచి నిలబడడానికి ప్రయత్నిస్తుండగా, సుమిత్ర వాడి చెంపలు వాయిదేసింది- పిడి గుడ్డులతో.

వాడు మరి ఓపిక లేనట్టుగా కుక్కూలి పోయాడు.

ఈలోగా సన్నపాటివాడు ఇటు దొళ్ళాడు.

సుమిత్ర వాడి నడుంమీద రెండుసార్లు కాలిమడమతో అందించే సరికి, వాడు కిక్కురు మనకుండా పడిపోయాడు.

ఆమె తలెత్తిచూసే సరికి, ఇద్దరు బీచ్ కానిస్టేబుల్లు ఎదురుగా వస్తూ కనిపించారు.

“కానిస్టేబుల్స్” అని అరిచింది సుమిత్ర.

వాళ్ళద్దరూ ఆగి, ఏం జరిగిందోనని సైకిళ్ళు దిగారు.

“మీరు సమయానికి వచ్చారు. ఎలావ్ ఆఫ్ థాంక్స్! ఈ రోడ్డి లిఫ్టు బాగా తాగేసున్నారు. మమ్మల్ని దోచుకోవాలని ఆపు చేయడానికి ప్రయత్నించారు. లక్కిగా మీరు వచ్చారు....” అంటూ చెప్పారు శశిధర్.

కానిస్టేబుల్లు చేతి లాతీలతో వాళ్ళని రెండు ఉతికే సరికి, వాళ్ళద్దరూ లేచి నిలబడ్డారు.

“లమ్మి కొడకల్లారా! మీ కింకేం చేని లేదురా! దొంగ పడిదోమకోడమేనా?” అంటూ ఒక కానిస్టేబిల్ లావుపాటి వాడిని మరో లాతీదెబ్బ అంటిస్తూ బూతులు ప్రారంభించాడు.

“నండ్రా... మీ పని ఇక్కడ నామ” అని, “మీరు కూడారండి సార్! రిపోర్ట్ మీద ఒక సంతకంపడేస్తే...వీళ్ళని లాకప్ తో పడేస్తాం” అని మరో కానిస్టేబిల్ తో చెప్పాడు.

“సరే- సరే- మేం స్టేషన్ దగ్గరుంటాం- మీరు వీళ్ళని తీసుకురండి!” అంది సుమిత్ర.

శశిధర్ శైలజని సుమిత్ర కందించి, స్కూటర్ స్టార్డు చేశాడు.

సుమిత్ర ఎక్కి, సర్దుకూచోగాన, అతను గ్రీన్ లైట్ చేశాడు,

“వేము మీ రక్షణ కోసమే”

ఎదురుగా, గోడమీద పెద్దపెద్ద అక్షరాలు.

సుమిత్ర అది చూసి నవ్వుకుంది.

శైలజను శశిధర్ కందింది, చకచకా మెట్టెక్కి లోపలికి వెళ్ళింది.

హాల్లో గోడమీద దేశానికి స్వాతంత్ర్యం తెచ్చానని కాబోలు బోసి నవ్వుతో, కర్ర పట్టుకుని గాంధీగారు నిలబడున్నారు. స్వతంత్ర భారతంలో అన్నీ సక్రమంగా సరిదిద్దామని కాబోలు, ఇటుపక్క నెహ్రూగారు, అటుపక్క ఆయన పుత్రికారత్నం చక్కగా చిరునవ్వులు నవ్వుతున్నారు.

జనాన్ని రక్షించడం, శాంతిభద్రతలు కాపాడడంకోసం కంకణం కట్టుకొన్న రక్షక భటులు ఆవాళ, ఆ పక్క గదిలో కళ్ళెరుపెక్కి ఉన్నారు.

ముందున్న మందుబాటిల్ దాదాపు ఖాళీ అయింది.

ఎదురుగా సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్ కళ్ళ అరమూతలాగా ఉన్నాయి.

అటూ, ఇటూ తూచున్న ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ కూడా దాదాపు అదే స్థితిలో ఉన్నారు.

సగం సగం తాగిన గ్లాసులు మూడూమత్తుగా చూస్తున్నాయి.

తాగిన వాళ్ళని-

తప్పచేసిన వాళ్ళని-

జూదాలాడే వాళ్ళని-

ఆవేశంతో మానవత్వాన్ని మరిచిపోయిన వాళ్ళని -

జేబుదొంగని -

చీకట్లో అవినీతి ముద్దులాడే వాళ్ళ -

బీదపురుగులై సంఘాన్ని చీకాకు రిచే వాళ్ళని -

చెడ్డ వాళ్ళనందరినీ దండించి, సమాజంలోని శాంతి భద్రతలు కాపాడవలసిన పోలీసులు మైమ మి, మత్తిల్లి ఉన్నారు.

ఖాకీ దుస్తులుకై పెక్కి ఉన్నాయి సుమిత్ర కళ్ళముందర ఆ దృశ్యం సినిమాలో మాదిరిగా ఉంది.

రాకూడని వేళ వచ్చానా ఆనుకు వెనక్కు తిరిగింది సుమిత్ర.

చప్పుడైతే, తలెత్తి చూసి, చటుక -న లేచి ఆమెను రెండు చేతులా వాదేశాడు సబ్ ఇన్ స్పెక్టర్.

“వాల్ ఎ బ్యూటీ! అప్పురస ది ద్వివట్టుంది - సమయానికి వచ్చావే సారాబుడ్డి!” అంటూ సుమిత్ర మైట చెంగుపట్టుకుని లాగేడు.

సుమిత్రకు చద్రమంది.

చెంప చెక్కుమనిపించింది.

ఖాకీ చేతులు కరుగూ ఉంటాయి.

పడితే - అది భల్లూకప్పట్టే!

ఇద్దరు కానిస్టేబుల్స్ ఇంచక్కా నవ్వుకుని, తలుపులు మూసేశారు.

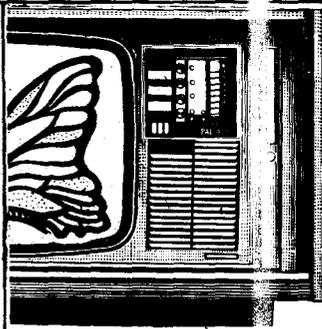
ఎంతైనా సుమిత్ర.

గింజుకుంది.

రక్కింది.

కరిచింది.

Here at last!
A unique colour TV in
deluxe cabinets with elegant
lockable double shutters.

Only from **Hatari**

తన శాయశక్తులా తప్పించుకోవాలని తాపత్రయపడింది.

వాళ్ళు ఆల్కాహాలికులు.

వాళ్ళు కైపులో ఉన్నవారు.

వాళ్ళు కాముకులు.

ఆమె ఎవరైనా కానీ -

అప్పుడు ద్రౌపది బీరలాగింది - ఒక దుశ్శాసనుడు.

ఇప్పుడు ముగ్గురు.

లేదీకూడ - అదురుతో, బెదురుతో -

చుట్టూ మూడు సింహాలు - భయంకరంగా నవ్వుతో -

ఎర్రగా ఎగరేసిన జుడా - వాంఛ!

శైలజను తీసుకుని, శశిధర్ కారిడార్ లో నిలబడిఉన్నాడు. సుమిత్ర ఎటు వెళ్ళిందో తెలీలేదు.

అటూ అటూ చూస్తున్నాడు.

“ఏం కావాలి?” అనడిగాడో కాన్ స్టేబుల్, నిద్రకళ్ళతో.

“ఈ బాంగ నాకొడుకుని లాకప్ తో సెయ్!”

అనరిచాడు మరో కాన్ స్టేబుల్.

వాళ్ళేదీ దారికాచి దోచుకునే రోడిలుకాదు.

సమాజ పరిరక్షణకోసం ఖాకీ రంగేసుకున్న సింహాలు.

అయితేనేం!

మనుషుల్లో మంచివాళ్ళు, చెడ్డవాళ్ళు ఉన్నట్లు ఖాకీ సింహాల్లోనూ మంచి, చెడ్డవి ఉంటాయి.

కానయితే -

ఈ సింహాలు మంచివి కాకపోవడం శశిధర్ పొలిట

దురదృష్టం అయింది.

అంతే!

సింహాల్లో ఒకచిన్న కదలిక!

వాటి కళ్ళల్లోకి దేగ చూపులాచ్చేయి.

శైలజ గుక్క పట్టింది.

ఏడ్చి ఏడ్చి, మరి ఏదవలేక, సొమ్ముస్థిల్లిపోయినట్లు -

అంతవరకూ కుండపోతగా కురిసిన వర్షం వెలిసింది.

ఆకాశం క్రమంగా తేటవారుతోంది.

వీధిలో వాన నీళ్ళికా వేగంగా పరుగు పెడుతున్నాయి.

గదిలో నిశ్శబ్దం!

శశిధర్ గుండెల్లో ప్రేలిన అగ్నిపర్యతం ఇంకా చల్లారలేదు.

అతని చూపులో నిర్దిష్టత:

పక్కనే నిద్రలో శైలజ.

ఏడ్చి ఏడ్చి ఏడ్చి ఏడుస్తూనే నిద్రలోకి జారిపోయిన

గుర్తగా పాలబుగ్గలపై కన్నీటి చారకలు:

ఎదురుగా ఏదో వార్తాపత్రిక తరపున వచ్చిన విలేజరి

రామచంద్రం.

“అనుభూయమైన పరిస్థితుల్లో చనిపోయిన సుమిత్రగారి కేసు

పత్రికల్లో, ప్రజల్లో విపరీతమైన సంచలనం కలిగించింది శశిధర్

గారూ! ప్రభుత్వయంత్రాంగం అంతా కదిలింది. దర్బరిల్లింది.

హోంమంత్రి స్వయంగా కలిగించుకుని, పోలీస్ కమిషనర్ కి

ప్రత్యేకమైన ఆ దేశాలిచ్చినట్లు నిన్న రాత్రి అత్యవసరంగా జరిపిన ప్రత్యేక ప్రతినిధుల సమావేశంలో చెప్పారు. ఇప్పటి పరిస్థితి చూస్తుంటే పోయిన మీ భార్య తిరిగిరాలేదానీ, ఆవిడకు జరిగిన అన్యాయానికి సతైన న్యాయం జరుగుందేమో నన్నుస్తోంది. మిమ్ములై కుక్కవ విసిగించను. ఒకే ఒక్క ప్రశ్న....."

రామచంద్రం మాటలకు అంతరాంతకలిగిస్తూ - డెలిఫోన్ మోగసాగింది ట్రింగ్ ట్రింగ్ మంటూ.

యాంత్రికంగా రిసీవర్ ఎత్తాడు శశిధర్.

"హలో!" అవతలి నుంచి బొంబు గొంతు.

శశిధర్ మూగబొమ్మ!

"హలో! నేను యస్పీగంబీర్ని : ట్లాడుతున్నాను..."

"చెప్పండి!" మర్యాద పలికింది.

"సారీ మిస్టర్ శశిధర్! జరగకూడదనిది జరిగింది. ఇలా జరిగినందుకు - అయ్యాం రియల్లీ సారీ!"

"ఎవరు విచారించి ఏం ప్రయోజనం?"

"మిసెస్ సుమిత్రగారు దారుణంగా చనిపోవడం నన్నెంతో కదిలించింది -"

శశిధర్ వింటున్నాడు.

"సుమిత్రగారు మా డిసార్డుమెంట్ మనిషే అని తెలికాక - పోలీసులు పోలీసుల్నే కాల్చుకు తింటే -"

శశిధర్కి మాటలు ఎనబడుతున్నాయి.

"యస్సైని - కాన్స్టేబుల్ని స్పృండ్ చేసి ఆరెస్టుచేసి రిమాండులో ఉంచాం. మెడికల్ రిపోర్టు జారయితిగా, సవ్యంగా ఇవ్వబడింది. కేసుని త్వరలో సెషన్స్ వచ్చేటట్లు చూస్తాం. ఈ దారుణ సంఘటనకు కారకులైన వారందరినీ ఏవిధమైన దయా దాక్షిణ్యాలూ చూపకుండా తగిన శిక్షవేటట్లు ప్రయత్నిస్తామని మీకు హామీ యిస్తున్నాను. ఈ విధంగానైతే మా డిసార్డుమెంట్ కు అతి కొద్దిమంది చెడ్డవాళ్ళ మూలకంగా వచ్చిన అవకాశాని పోతుండేమో ప్రయత్నించాలి. ఈసారి సుమిత్రగారికి తప్పకుండా పోలీస్ మెడల్ వస్తుంది..."

అతి కొద్దిమంది చెడ్డవాళ్ళ మూలకంగా వచ్చిన అవకాశాని పోతుండేమో ప్రయత్నించాలి.

ఈసారి సుమిత్రగారికి తప్పకుండా పోలీస్ మెడల్ వస్తుంది..."

శశిధర్లో ఒక్కసారిగా పెబుదికి ఉద్రేకపు వెల్లువ -

"ఎందుకు? సుమిత్ర పోలీసుల మనిషయ ఉండీ, ఓ

సామాన్య ట్రిలా వంచించబడి చనిపోయినందుకా? ఎందుకు చెప్పండి...."

ఇక వినడం ఇష్టంలేక రిసీవర్ క్రెడిట్ చేసి, ప్రక్కనే నిద్రపోతున్న శైలజను మరింత దగ్గరగా జరుపుకున్నాడు శశిధర్ రామచంద్రం వైపు చూసి, విరక్తిగా ఓ నవ్వు నవ్వాడు.

"యస్. పి. గారు - అందర్నీ శిషిస్తారట. మరి శైలజకు తల్లి పోషణ ఎలా?...."

శశిధర్ గొంతుక రుద్దమయింది.

రామచంద్రానికి ఆ పరిస్థితి ఇబ్బందికరంగా ఉంది.

అయినా తన ఉద్యోగధర్మం గుర్తుకొచ్చి ఇరుకుగా ఉన్నట్లు అనుకూలిచెందాడు.

ఇంతలో శశిధర్ -

"ఇందాక మీ రేమిటో అడుగుతున్నారు?" అన్నాడు.

"అలా ఒకటే చిన్న ప్రశ్న.... సుమిత్రగారు ఒక సామాన్య ట్రి కాకుండా, పోలీస్ డిసార్డుమెంట్ మనిషి కాబట్టి ఇంతకదలిక, ఇంత చురుకు, ఇంతవేగం వచ్చి వ్యవహారాలు కదులుతున్నాయంటారా?" అనడిగాడు రామచంద్రం.

శశిధర్ కంటిముందు -

సుమిత్ర ఇద్దరు రౌడీలను ఎగిరి తంతోంది.

ఈలోగా ఖాకీ రంగు మేఘం ఖాకీ రంగులాకాక - నల్లగా - చిక్కని చీకటిలా - మోరంగా - భయంకరంగా కమ్ముకుంటోంది.

కళ్ళు జిగేల్చినే మెరుపు!

పెద్ద శబ్దం చేస్తూ పిడుగు!

సుమిత్ర అ సహాయంగా కుప్పలా కూలిపోయిన దృశ్యం. అతను లేచి, కిటికీ దగ్గరనిలబడి, బయటికి చూస్తున్నాడు.

అతని కళ్ళల్లో జడివాన.

అతని పెదవులు అస్పష్టంగా కదిలాయి -

"కాదనలేనేమో!" అని.

రామచంద్రం ముఖంలో తరుక్కున మెరిసిన ఓ మెరుపు. గబగబా చేతిలోని పేడ్ మీద తనురాయబోయే వార్తకి మకుటంరాసుకున్నాడు -

"అర్ధరాత్రి స్వరాజ్యం సిగ్గుపడింది"

Park View Fast Foods

1-2-288/22/9, Uomalguda, Hyderabad-500 029. Phone : 64323

Dear Sir/Madam

It is a pleasure in introducing The Outdoor Catering Division of Park View Fast Foods, The Professional Caterers with the Personal Touch.

Park View Fast Foods - A Caterer for all Occasions !!!

Call in to Experts for parties from 5 to 500 !!!

Dial - Yourself - A - Party

Our dial yourself a Party service frees you from the hassles of catering for a party.

So call us at 64323 and give yourself a taste of our experience.